

נתן שצירנסקי
נמסר על הקהילות

לפעם עם הנשיא רגן או עם נציגי הטלוויזיה, להביע את דעתו נגד ההתקרבות החדשה בין רגן לגורבאצ'וב. אביטל נראית לידו דרך-קבע, כשרא-בושינגטון, ונפגש מפעם

בכתיבת ספר הוצאה מכו-בת, תמורת יותר מחצי מיליון דולר, אינו נרעש כלל מהתקפות ראשי-המימסד בי אמריקה. הוא שוהה דרך-קבע, בוש-שינגטון, ונפגש מפעם

האמר (בתמונה משמאל, למטה) בקבלת-הפנים לנודל (מימין) השגריר הסובייטי רצה בו

האמר (בתמונה משמאל, למטה) בקבלת-הפנים לנודל (מימין) השגריר הסובייטי רצה בו

קלמנוביץ עם שמואל פלאטי-שרון המועצה כנסה, וביתיים ועצר

המטרידה עתה את המועצה. היא מה כעצם תפקידה, לאור המדיניות החד-שה של ברית-המועצות, המתירה עליה חופשית של הרוצים בכך, שיש להם למדינה. אנשי המועצה טוענים כי הרוסים שותפים לפעולות המועצה, המארגנת בקשות של קרובי-מישפחה בישראל, וכל מבוקשם הוא כי מי שקיבלו היתר-עליה ייצאו. אנשי המועצה נבוכים נוכח העובדה כי בנו של יוסף ביגון, למשל, סירב לעלות לישראל, עד שלא הסכימו לשמור לו גם את האזרחות הסובייטית.

אין הוא היחיד שקיבל היתר-עליה והמסרב לצאת.
עוד טירדה גורמים ראשי הסירובי ניקים, המסתכסכים עם ראשי הקהילות היהודיות באמריקה. בשבועון ישראל שלנו פורסמה לפני כמה שבועות ידיעה בולטת, שבה מודיעים מנהיגי הקהילות כי נתן שצירנסקי נמסר עליהם, וכי יטילו עליו חרם. הם נפגשו עם שצירנסקי והודיעו לו שאם ימשיך להתקף את ראשי המימסד היהודי, הם יטפחו מנהיג אחר לסירובניקים, כמו יוסף ביגון.

נראה כי שצירנסקי, העסוק

ציון צמיה. העולם הזה

אביטל שצירנסקי
בית-מלון יקר בעירית-הקים

דוברינין הודיע כפגישה על שיח רורו של יוסף מנדלביץ, שישב במאסר על ניסיון-החטיפה של המטוס בלניני-גרד. באותו הזמן הודיע דוברינין את הדבר לישראל זינגר, מראשי הקונגרס היהודי העולמי, וזה טס לווינה לקבל את מנדלביץ, דבר שעורר רוגז רב בין ראשי המועצה.

אנשי המועצה גם רוגזים על הפירסומים שמפיץ שבתאי קלמנוביץ, כאילו עשה משהו בעניין יהודי ברית-המועצות. לדבריהם, הוא הציע כשעתו לפעול באמצעות פורד-הדין פוגל כברלין, אולם כלום לא יצא מזה, פרט לכתבות בעיתונים עליו ועל שמואל פלאטי-שרון, שקלמנוביץ עבר בשבילו אז.

אנשי המועצה גם רוחים כרוגז את הידיעות שפורסמו, כאילו חלק מכספי "איראנגייט" הועברו על-ידי הגנרל ריצ'ארד סיקורד למוסד הישראלי, למימון פעולות שנלח את עמי. הוזכר אז הסכום של שני מיליון דולר. אולם נראה כי הבעיה העיקרית,

ורק חלק מועבר לסוכנות הדי-הודית (בישראל).

אחד הנושאים המעסיקים כיום את המועצות למען יהודי-המועצות הוא ריבוי המתחרים שקמו להן.

בישראל הוקם גוף הקרוי המרכז לסיידע, אשר בראשו כמה מעולי ברית-המועצות בישראל. גוף זה אסף באופן פרטי תרומות של שני מיליון דולר באמריקה, מיהודים ששוכנעו כי המועצה העולמית הססנית מדי בפעולות אנטי-סובייטיות. אנשי המועצה מצביי-עים על כך שכעוד שהם נתונים לפיי-קוח תקציבי של משרד-החוץ והסוכ-נות, הרי שאין איש היודע מה עושים אנשי המרכז למידע בכספים שהם אוספים.

או למשל, פרשת ולארימיר סלפק. בנו עלה מומן ומישראל, עבר חי-שמהר לפילדלפיה.

כאשר נודע לו על שחרור הוריו, אסף תרומות של 20 אלף דולר מיהודים מקומיים, וטם במטוס מיוחד עם סנטור מסילי-דלפיה, שרצה לקטוף תהילה בין היהודים, ישירות לווינה, העלה למטוס את הוריו וטם עיכום לישראל.

אנשי המועצה טוענים כי הסלפקים יכלו לבוא ארצה כיתר העולים, בטיסת אל על, וכל המטוס המיוחד נועד רק לקטוף פירסום. למרבה הרוגז, הזמינו לאימכבר אנשי המגבית בפילדלפיה את הסלפקים לערים על חשבונם, להופעות עם הסנטור.

או, למשל, פרשת שיתורה של אידה נודל.

לדיברי אנשי המועצה, הודי מנה נודל למישרד-ההגירה הסובייטי ושם הודיעו לה כי קיבלה היתר-עליה וכי תטוס לישראל במטוסו הפרטי של ארמאנד האמר. וכך הובאה נודל במטוס של האמר ליש-ראל, ושניהם הצטלמו ברוב סירסום עם הגיעם.

אנשי-המועצה טוענים כי לא ברור כלל מה עשה האמר למען שחרורה של נודל, ומדוע רצו הרוסים להוסיף לו יוקרה, בשלחם את נודל באמצעותו. דוגמה נוספת לתרומה הרוסית ליוקרתו של האמר היתה כאשר שגריר ברית-המועצות בושינגטון, אנטולי דוברנין, נפגש בלוסי-אנג'לס עם ה-מועצה הלאומית האמריקאית, וביקש כי ארמאנד האמר ישתתף בישיבה.

אדגר ברונסמן
שינוי הקו